

עליון קבוץ סעד

ה' תמוז תשפ"ו | חוקת | 20.06.26 | גליון מס' 3447

על השור, על הקשת, על הגדי - מהומה.
על אריה על מאזניים, על הדלי - מלחמה.
על דגים - קרב בשניים, לבנה בחמה.
בתולה מסתערת על טלה וסרטן. תאומים במחותרת עם עקרב מסוכן.

אש בשמיים, שלהבת מעל. נוגה וצדק טובעים בחלל.
זודיאק סובב מסתובב הגלגל - מהומה.

כך אומנם בן-אדם, מסתובב בעולם, בלי כוכב בלי מזל, מאיפה לאי שם.

אש בשמיים שלהבת מעל...

מי אני, שם בלילה, שאצא אל הקרב, לא אני, שם בלילה, שאפול כמו כוכב.
אש. אש.

אש בשמיים שלהבת מעל...

אש בשמיים שלהבת מעל...

אש בשמיים, אש בשמיים, אש בשמיים, אש בשמיים, אש.

זודיאק / דודו ברק

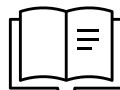
פתיחת שער חדש:

20:45

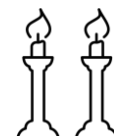
צאת שבת:

20:27

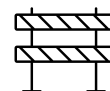
תהילים לנשים:

אילה רבי

כניסת שבת:

19:28

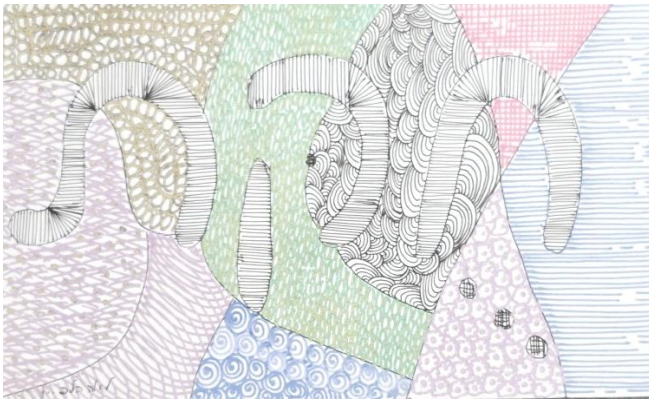
סגירת שער חדש:

19:00

לוח זמנים – ימי החול:

04:38←04:37	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:05	שחרית <u>בבי"ב</u>
09:11←09:10	סוף זמן קריאת שמע
<u>19:40</u>	מנחה וערבית
19:50←19:49	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג)

דוד / לאה האפרין

לוח זמנים – שבת פרשת חוקת:

<u>19:28</u>	הדלקת נרות
14:00	מנחה
<u>19:38</u>	מנחה קבלת שבת וערבית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
נעמה סט	שיעור פ"ש
13:30	מנחה א'
14:00	מנחה (בבית שנון)
17:20	תהילים לנשים <u>אילה רבי</u>
17:30	מנחה עדות המזרח
17:30	תהילים לילדים <u>אפרת ביליה</u>
17:40	מנחה ב'
18:00	שיעורו של הרב ארי סט
<u>20:27</u>	צאת השבת

האיט מצלמא

השיר שבחרתי לשער עוסק בגרמי השמים, בעקבות המופע היפה של צדק ונוגה בשבועיים האחרונים, כוכב חמה שהיה קרוב, והירח שהצטרף בהמשך.

אני תמיד חושב שכבר אין הרבה אנשים שמתעניינים היום באירועים פחות "דרמטיים" שהטבע יכול לספק לנו, (למרות שאת ליקוי הירח המלא שהתרחש בשנה שעברה ראינו ברוב עם), ובחלופי הזמן אני פחות טורח לשתף את הסובבים אותי במעבר מרגש של תחנת החלל הבין-לאומית, או כשצדק בניגוד.

וראו איזה פלא, פתאום אני ננזף למה לא סיפרתי על אירוע כזה, או על מקרה אחר. פתאום אני שומע בשבילים בני נוער מדברים על כוכבי הלכת... אז יש מצב שהמציאות דווקא יותר ורודה ממה שאני חושב, והמסכים לא גזלו לגמרי את המשיכה לטבע.

אם רק נדע להנגיש, לחבר, ולעורר את הסקרנות הטבעית, נגלה שהילדים והנוער יכולים להתרגש ממש מהסביבה. עם הכנה נכונה, אפשר להוציא את הילדים לשדות, ולהעביר כמה שעות של שמש, מים, אויר, ואדמה. הקיץ והחופש הגדול הם זמן שאפשר לנצל לטוילים, ואם החום בלתי נסבל אפשר גם לטייל בלילה, לאור ירח וכוכבים. (למעוניינים, יש שלל יישומונים ידידותיים המציגים את השמיים דרך המצלמה). נצלו זאת, ואולי תופתעו לטובה. אני מקווה.

כמו כן, רשמו ביומנים! השנה מטר הפרסאידים מתרחש בר"ח אלול (12-13.08), ככה שצפוי לילה בלי ירח.

לכמ

ברקאי אפרתי

דבר תורה / רוצי 309

וַיִּשְׁמַע הַפְּנִיעֵי מֶלֶךְ עֶרֶד יֵשֶׁב הַנֶּגֶב כִּי בָּא יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֲתָרִים וַיִּלְוֹם בְּיִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב מִמֶּנּוּ שִׁבִי. וַיְדַר יִשְׂרָאֵל נָדָר לֵה' וַיֹּאמֶר אִם נָתַן תִּתֶּן אֶת הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי וְהִזְרַמְתִּי אֶת עֲרֵיהֶם. וַיִּשְׁמַע ה' בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֶת הַפְּנִיעֵי וַיִּזְרַם אֶתְהֶם וְאֶת עֲרֵיהֶם וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם זֶרְמָה.

מלך ערד נלחם עם ישראל ולקח בשבי. עם ישראל מבקש מהקדוש ברוך הוא שיעזור לו במלחמה ומבטיח שאם הוא ינצח הערים של האויב יוחרמו. ישראל מנצחים והערים מוחרמות.

שאלת הביזה במלחמות היא שאלה שלאזרחים היושבים בבית קל לקבוע לגביה עמדות נחרצות אך המצב הנפשי בו נמצא לוחם בבית מעבר לקווי האויב תחת מצב קיצון של סיכון חיים היא שאלה אחרת לגמרי שאנחנו צריכים לומר בענווה שקשה לנו מאוד לשפוט מהכורסא.

יחד עם זאת לקביעות מוסריות ולדיון ערכי יש מקום גם בציבוריות הבורגנית הנינוחה והשלווה, כל עוד היא זוכרת שעליה לדון בכך ללא שיפוטיות והרבה ענווה. ישנם דיונים רבים על ביזה במלחמה והקול הבולט לשלילת התופעה הוא הרב יובל שרלו.

הרב שרלו נשאל אודות חייל אשר במהלך מבצע צבאי נטל סכום כסף מכובד מבית בו שהה הכח. לחייל יש רגשות חרטה על מעשהו, ושאלתו מובאת בפני הרב שרלו: מה עליו לעשות בכדי לתקן את מעשהו? הרב עונה: "שלום וברכה. הוא חייב להחזיר. אם הוא יודע למי להחזיר - הוא חייב להחזיר את הכסף למקורו. כיצד לעשות זאת? למצוא ארגון בינלאומי ולהעביר דרכו. הדבר חיוני הן מצד דיני ממונות, איסור גזל וכדו', והן לתיקון חילול השם שבדבר "ובביזה לא שלחו את ידם". אם הוא לא יודע למי להחזיר, וכנראה שכך המצב - הוא צריך לתת אותו לארגון צדק אמיתי בינלאומי, שבאמת דואג לאנשי עזה, ולעשות עם זה צרכי ציבור של הפלשתינאים. אני מבין כי הדבר מאוד קשה לעיכול, אולם איני מוצא שום עמדה הלכתית אחרת המאפשרת לו להשאיר את הכסף אצלו ולא להשיב לבעליו. זהו גם גזל הגוי שאינו קשור כלל למלחמה בהם (להילחם ברשע מותר, ומצווה, אך למה שנעשה אין כל קשר), גם חילול השם, וגם עבירה על חוקי הצבא וחוקי המדינה שאנו שותפים בה" עמדת הרב שרלו ברורה וחדה מאוד, יש לא מעט מחלוקות על העמדה הזו אך ראוי להקשיב לה ולחשוב, האם יש לנו דעה על ביזה במלחמה? האם זה חשוב לנו בכלל? יש שיאמרו מדאגה לצד השני, יש שידאגו לחייל עצמו ולטוהר המחנה. המלחמה היא דבר נוראי, לפעמים הכרחי אבל עדיין נוראי, היא גובה מחירים, בנפש אך גם ברוח. אם לא נחשוב על עמדתנו המוסרית וננהל דיון ציבורי נגלה שהנפש שלנו נסחפה עם הזרם ולא תמיד הוא מוביל לאגם מים חיים, לפעמים הוא זורם לים המוות.

הרב שרלו כבר בחשוון תשפ"ה (נובמבר 23) דאג להדגיש את הנקודה הזו במאמר שכתב על מוסר במלחמה, דווקא במלחמה הזו שהיא קיצונית בהרבה מאלו שהכרנו עד היום.

וכך הוא מסיים את המאמר:

"יהי רצון שיעצים הקב"ה את כוחנו, ילמד ידינו לקרב ואצבעותינו למלחמה, ולא נשוב עד כלותינו אותם. יהי רצון כי נוכל לשוב לקרוא לשלום, ושלא ניזק מתוצאותיה של המלחמה, לא נזק הגוף ולא נזק הנשמה, ונוכל למלא את תפקידנו בעולם מימות אברהם אבינו "ונברכו בך כל משפחות האדמה".

בת 10fe

שבוע הספר מסע

ביום ראשון התכנסנו במועדון לחבר לפעילות מקסימה לרגל שבוע הספר. הסופרת רפאלה צרפתי, יחד עם אמה, המאיירת נורית צרפתי, נתנו לנו ולילדים הזדמנות לראות איך נולד סיפור. רפאלה שאלה את הילדים שאלות מנחות ויחד הם המציאו סיפור מקסים על גמד שגולש לו על כפתור ופוגש חיות שונות. במקביל, צפינו בנורית מאיירת את הסיפור בצורה מופלאה ונותנת למחשבות של הילדים ביטוי על הנייר. נורית הסבירה לנו שתמיד יש לה מודל השראה שממנו היא מתחילה. עידו סימון התנדב למשימה והיה הגמד. היא שאלה אותו איך הוא רוצה להשתמש בכפתור והאם ירצה לטוס עליו לחלל, אבל עידו קצת היסס. הדרי מור יוסף נתנה את הרעיון המושלם והציעה שהוא יגלוש על הכפתור בים. עידו, שמאוד אוהב גלישת גלים, שיתף מייד פעולה והדגים לנורית איך הגמד צריך לעמוד על הכפתור. נורית איירה בכשרון רב וחשבה על כל הפרטים הקטנים. כל הילדים השתתפו בסיפור והציעו חיות שיפגוש הגמד, מה תהיה הבעת הפנים שלהן, איזה צבע יהיו ומה יגידו. התוצאה הייתה מרשימה ביותר.

יריד הספרים הגדול שחיכה לילדים בצידי החדר תרם רבות לתחושת החגיגות ונתן לכל ילד לצאת הבייתה עם ספר ביד (או כמה ספרים) וחיוך גדול.

תודה רבה רבה לנורית ורפאלה ותודה למלי קסט ולמארגני הפעילות. הילדים נהנו מאוד!

אוסנת סיאון

צדות 710

מי שלא מכיר, אני רבנית לוי דרורי, אחות של דוד. נולדתי בסעד, והיום אני גרה במפלסים. בשמונה החודשים האחרונים אני מתנדבת בפרויקט "עדות 710", פרויקט שתיעד כבר למעלה מ-2,000 עדויות של אנשים שחוו את אירועי שבעה באוקטובר. חלק מתושבי סעד כבר נתנו עדות, אבל עדיין יש רבים שלא נתנו. אני רואה בזה ממש שליחות. לגרום לכך שכמה שיותר אנשים שהיו בעוטף בשבעה באוקטובר יספרו את הסיפור שלהם.

כבר היום אנחנו רואים ניסיונות להכחיש, להקטין או לעוות את מה שקרה כאן. ואם זה קורה פחות משלוש שנים אחרי האירוע, מה יהיה בעוד שנה, שנתיים, עשרים שנה או מאה שנים?

לכן חשוב כל כך שיהיה תיעוד. לא רק של האירועים הגדולים. גם של מה שקרה בתוך הבתים. בתוך הממ"דים. של המחשבות, הפחדים, חוסר הוודאות וההתמודדות של כל אחד ואחת מאיתנו.

העדויות בפרויקט נאספות בשיטה שפיתח פרופ' דורי לאוב, שהיה מחלוצי תחום תיעוד העדויות בעולם. השיטה מבוססת על הקשבה עמוקה ומכבדת, בלי לחץ ובלי להוביל את המרואיין. המטרה היא לא רק לתעד עובדות, אלא לאפשר לכל אדם לספר את הסיפור שלו בדרך שלו ובקצב שלו.

אני שומעת לא מעט אנשים שאומרים: "מה כבר יש לי לספר?" "לא ראיתי כלום." "רק ישבתי בממ"ד" אבל דווקא מתוך הראיונות שאני עושה, למדתי שאין דבר כזה עדות לא חשובה. גם גיליתי שאנשים שהיו באותו ממ"ד מספרים סיפורים שונים לגמרי. כל אחד חווה את אותו יום אחרת. כל אחד זוכר פרטים אחרים. כל אחד לקח איתו משהו אחר, ורבים מהאנשים שנתנו עדות מספרים אחר כך שהיה להם חשוב להשמיע את הקול שלהם. לדעת שהסיפור שלהם נשמר. שמישהו הקשיב לו באמת.

אם הייתם בסעד או בכל מקום אחר בעוטף בשבעה באוקטובר, ועדיין לא נתתם עדות ומוכנים לתת, אשמח מאוד שתיצרו איתי קשר. אפשר לשלוח לי הודעת ווטסאפ ל-052-8392180, ואני אדאג לחבר אתכם לצוות.

כי הסיפור שלכם הוא חלק מההיסטוריה של כולנו.

תודה,

רבנית לוי דרורי

ומוסיפה חנהלה:

לאחרונה סיימתי את ההשתלמות בנושא התיעוד, והצטרפתי למתעדים בפרויקט **עדות 710**. ממליצה להיכנס להכיר את ה**אתר**, ולהקשיב.

המיזם הוקם על ידי מתנדבים ומתנדבות, אנשי ונשות הקולנוע הדוקומנטרי, המחקר ההיסטורי ובריאות הנפש, שחברו יחד למען תיעוד ושימור העדויות של שורדי ושורדות אירועי שבעה באוקטובר. עדות 710 הוא ארגון שמבוסס על מתנדבים, הפועל ללא מטרת רווח וללא זיקה פוליטית או תקשורתית.

ההקשבה הצילום והעריכה עד להכנסת הסיפור לארכיון, נעשה במקצועיות וברגישות רבה. המרואיינים מספרים שהמצלמה עוזרת להם לספר את סיפורם בצורה מטיבה והם מרגישים הקלה רבה שסיפורם לא ישכח.

מוזמנים לפנות גם אלי.

חנהלה אפרט

חקו"מ יפה לַקפּה (או תה) – עין ספיר

עין ספיר הוא מעיין מרהיב ביופיו בהרי ירושלים, אשר חצוב בתוך מערה העשויה סלעי גיר, וממנה יוצאת הנביעה. המערה המקורה על פני המים מספקת כל ימות השנה מים קרירים נקיים וצלולים. כאשר מתקרבים לבריכה מרגישים כבר מיד בשינוי הטמפרטורה השורר במערה, אוויר קר וצונן מלווה את הכניסה פנימה.

סמוך למעיין ישנו שולחן פיקניק וכמה פינות חמד שהוצבו במקום. מדרגות אבן מובילות היישר לתוך הבריכה שלצידהן צמחייה עבותה וירוקה עם מספר מוקדי מים.

המערה בה נובע המעיין נוצרה באופן טבעי. בשנת 2014 נערך סקר במערה. החוקרים סברו שהמערה נוצרה מתהליכים גאולוגיים ברובם טבעיים, אך ככל הנראה המערה הורחבה במהלך השנים אבל אין סימני חציבה שמצביעים על כך באופן ודאי.

מקור שם המעיין - הרב יעקב ספיר (1822–1885), יליד האימפריה הרוסית (כיום בלארוס) שעלה כילד לצפת והתייתם במהרה מהוריו, צמח להיות תלמיד חכם, חוקר ומזכיר עדת הפרושים בירושלים. במסגרת מסעותיו לגיוס כספים ברחבי העולם – בהם להודו, אוסטרליה, אינדונזיה ותימן – הוא תיעד קהילות יהודיות מרוחקות ופרסם את ספרו המשפיע "אבן ספיר", שבו היה מהראשונים לעורר את המודעות ליהודי תימן, אתיופיה והמזרח הרחוק. לצד פעילותו המחקרית והתורנית, שכללה כתיבת שירים, מאמרים בעיתון 'הלבנון', זכו עדויותיו ההיסטוריות להכרה הלכתית רבה, ועל שמו קרויים כיום רחובות בארץ ומושב אבן ספיר, ומכאן גם שמו של המעיין.

הכניסה למעיין נוחה ואינה מאתגרת, גובה המים הוא כחצי מטר, ופתח המערה גדול מאוד, כך שהמעיין עצמו מואר בשעות היום.

הוראות הגעה: בוויז מעיין ספיר, חונים בחניית עפר והמעיין נמצא מצד שמאל.

אורי יצרעאלי

אולימפיסעד – רשמי וחוויות

תודה לשחר יום טוב – רוח חיה בקיבוץ!

בין שבילי המשק ונופי הילדות, צמחה לה יוזמה של פלא ורעות.
שחר יום טוב, בן משק יקר, לקח את המושכות ועשה מעשה נהדר:
תכנן, הפיק ויזם בגאון, אולימפיאדה שלמה עם המון כישרון!
מכדורגל, כדורעף ועד טניס שולחן, שחייה וריצה – הכל כבר מוכן.
גם כפיפות בטן, מתח ושני דגלים מונפים, הקפיץ את כולנו לגבהים חדשים.
לילדים, לצעירים ולמבוגרים היה מקום קבוע, ומדליות נוצצות חולקו בסוף השבוע!
ובהרצאות שהביא בעיקר למבוגרים הוא דאג בלי ספק,
ל"שקט מבפנים", "מרוץ לחיים" ו"שווי משקל" מרתק.
היה פשוט נפלא לראות מהצד, איך הרוח הטובה ששחר הביא לכל אחד,
מילאה את חצר הקיבוץ באנרגיה ואור, והזכירה לכולנו את יופיו של הדור.
כמה חשוב ומרחיב את הלב לגלות, דור צעיר שלוקח פה אחריות!
כשחברים צעירים מובילים את היום-יום, הקיבוץ שלנו הופך להרבה מעבר לסתם מקום.
תודה לך שחר על היוזמה הנפלאה, הבאת לכולנו גאווה גדולה והרבה השראה!

אבי האפרין

משה מ'חזק

זכיתי לקחת חלק באולימפיסעד, טורניר הספורט הקהילתי שיזם והוביל ביד רמה שחר יום-טוב.
למי שפספס, האירוע שילב בין תחרויות לגיל הצעיר (עד 14) ולמבוגרים (14 ומעלה), לצד הרצאות מרתקות,
אימונים מגוונים וטורנירים קבוצתיים שהביאו אנשים מכל הגילאים למקום אחד.
התחרויות הצליחו לגבש את המשתתפים, ובמיוחד בין שכבות הגיל השונות - ילדים ומבוגרים שלא תמיד פוגשים
זה את זה ביום-יום מצאו את עצמם משחקים, מתחרים ופשוט נהנים יחד. יש משהו מיוחד בלראות דור צעיר
ודור 'צעיר ברוחו' מתחרים, חוגגים ניצחון או מעודדים אחד את השני מהקו.
מעבר לתחרות עצמה, ההרצאות הוסיפו ערך והעמיקו את החוויה - ההרגשה הכוללת הייתה של קהילה המתכנסת
ונהנית יחדיו תוך שמעלה על נס מודעות לכושר, בריאות ואורח חיים בריא.
מקווה שהאולימפיסעד תהפוך למסורת קבועה בקהילתנו וכמות המשתתפים בשנה הבאה תהיה גדולה יותר.

יניר טאל

הצלחה פנומנלית

במהלך השבוע הקודם לקחתי חלק בפעילות המהנה של אולימפיסעד שיזם שחר יום טוב. זמן רב לפני שבוע השיא
פנה אליי שחר מתוך רצון לרתום אותי לעזרתו בנושא, והיה כיף ומרשים לראות בחור מהקהילה שלוקח בכזאת
רצינות פרוייקט שכל מטרתו, לעשות טוב. השבוע התחיל בפעילות פתיחה חוויתית ששילבה את כל מגוון הגילאים
בקהילה ולאורך כל השבוע ניכר היה ששחר עמל וחשב כיצד לבנות את הדברים כך שכל שכבות הגיל שיש בקיבוץ
ימצאו את מקומן וישתלבו בהנאה ובכיף.

באופן אישי לקחתי חלק בטורניר הכדורסל שמשך אליו כמות רבה של משתתפים והיה מלווה באווירה טובה
וספורטיבית שהייתה גם הרוח במהלך השבוע כולו. בנוסף שיחקתי בטורניר הפינג פונג שמשך אליו שחקנים מכל

הגילאים והיה מרגש לראות את ותיקי הקיבוץ משחקים עם שחקנים שהגיעו לקיבוץ רק השנה. ממש קהילה פעילה ותוססת!

לסיכום, הפרוייקט מבחינתי היה הצלחה פנומנלית, ובתור חובב ספורט מושבע אני מאחל לנו שנצליח לשמר ולשפר את אולימפיסעד כמסורת קהילתית עוד שנים רבות. תודה לשחר ולכל הקהילה על שיתוף הפעולה!

יואל ויס

תודה על אולימפיסעד

יש דברים שקשה למדוד במספר המשתתפים, בכמות הפעילויות או במספר המדליות שחולקו. אפשר למדוד אותם רק דרך הניצוץ בעיניים של הילדים.

עוד לא שכחנו שלפני מספר ימים אולימפיסעד הייתה אצלנו בבית נושא השיחה המרכזי. כל בוקר הילדים קמו ושאלו: "מה יש היום באולימפיסעד?" וכל ערב חזרו מלאי חוויות, סיפורים והתרגשות לקראת הפעילות הבאה. בתקופה שבה לא תמיד פשוט למצוא סיבות להתלהבות משותפת, הצלחתם לייצר משהו מיוחד. משהו שגרם לילדים לצאת מהבית, לפגוש חברים, לזוז, לשחק, להתאמץ, לצחוק ולהרגיש חלק ממשהו גדול מהם. אבל בעיניי, אולימפיסעד הייתה הרבה יותר מספורט.

היא הייתה מפגש בין דורות. לראות ילדים ומבוגרים, נשים וגברים, סבים, הורים וילדים משתתפים יחד, מעודדים אחד את השני, צוחקים ביחד - הספורט פשוט גישר בין פערי הגיל ויצר יחד שלם מיוחד. אני יודעת כמה עבודה עומדת מאחורי דבר כזה. כמה תכנון, טלפונים, ארגון, חשיבה ודאגה לפרטים. ולכן חשוב לי להגיד תודה ענקית לשחר יום טוב ולכל מי שסייעו לו. העובדה שכל זה נעשה בהתנדבות מלאה רק הופכת את זה למיוחד עוד יותר.

לא תמיד מי שמארגן רואה את גודל ההשפעה שיש למאמץ שלו על אחרים. אז רציתי שתדעו שבבית שלנו ההשפעה הייתה גדולה. הילדים חיכו, התרגשו, השתתפו ונהנו מכל רגע. ובעיניי, אם יש משהו שמחזק קהילה, זה בדיוק הדברים האלה - הרגעים הפשוטים שבהם כולם מרגישים שייכים. אז תודה על הזמן, על ההשקעה, על הלב ועל הרוח הטובה שהבאתם איתכם. מחכה כבר לאולימפיסעד הבאה.

יעל פרנקל

דבר הקואונרית

קהילה יקרה, שבת שלום!

ב"ה הסניף נמצא בשגרה שוטפת של פעולות במהלך השבוע ובשבתות. אנחנו מתרגשים לקראת החופש הגדול הקרב ובא ומתכננים לכם פעולות וחוויות שבטיות וסניפיות. הישארו מעודכנים בקבוצות, מחכים לכם!!

זו הזדמנות להזכיר שמידי שבת אנחנו מקיימים פעולות חבריא ב' (חב"ב) בערבי שבת, אם יתאים לכם לבוא להעביר שיחה נשמח מאוד לשמוע ולהרחיב את מעגל המעבירים שלנו. מחכה לשמוע מכם,

תאיר הקואונרית

מה הצבודה הזאת לכת?

היכרות בסיסית: כרמל הלפרין, בן ארבעים ותשע. נשוי לשביט. בן קיבוץ וחבר קיבוץ כבר הרבה שנים. אבא ליהב, יהל, רביד רבקה וענבר.

איפה אתה עובד? אני עובד בארגון שנקרא ענבי טלי. אני המנכ"ל של הארגון בשנה האחרונה. העבודה היא במושב לכיש. הארגון הזה, ענבי טלי, הוא ארגון שמחזיק את המותג החזק ביותר בישראל בתחום הפירות במונחים מדידים של מודעות נעזרת ובלתי נעזרת.

מה הייתה ההכשרה שלך כזי לעבוד היכן שאתה נמצא היום? לתפקיד כזה מגיעים אחרי שנים של ניסיון בעבודות קודמות והיכרות רחבה של התחום בפרט והעולם העסקי בכלל. הייתי המנהל העסקי של הקיבוץ (מרכז משק) במשך שמונה שנים, ולפני זה הרבה מאוד שנים בסייפן, בארץ ובחו"ל. גם הכשרה אקדמאית חשובה בנושא הזה – תואר ראשון בלוגיסטיקה וכלכלה, ותואר שני במנהל עסקים שיווק. (ועוד תואר לנשמה במדעי המדינה צבא וביטחון) אבל בסוף ההכשרה היא בעיקר מהניסיון המצטבר לאורך שנים בשטח, גם בחקלאות של סעד וגם בארגוני השיווק שהתעסקנו איתם.

מה אתה עושה בפועל? אני המנהל הכללי של הארגון הזה – מנכ"ל. במסגרת העבודה הזאת יש המון ממשקים, גם פנימיים בתוך הארגון עצמו וגם חיצוניים – אל מול הספקים, שהם גם בעלי המניות או בעלי הבית של הארגון, החקלאים, וגם אל מול השוק. הניהול והסנכרון של כל הדבר הזה, כמו הניהול הכולל של כל ארגון – לנהל את כל הפרמטרים ואת כל הממשקים, את כל הפעילויות שיש בתוך הארגון, שכוללות מספר אזורי גידול, מספר די רחב של מוצרים, בעיקר ענבים. כמו התעסקות עם ייבוא, עם פיתוח עסקי ועוד ועוד.

איך נראה יום העבודה שלך? זה מאוד גמיש ומשתנה. יש ימים שבהם אני מבלה שעות רבות על הכביש, בנסיעות לחקלאים באזורי גידול שונים, וללקוחות גדולים מאוד כמו רשתות השיווק הגדולות – רמי לוי, ויקטורי, יוחננוף, חצי חיים ועוד. סיטונאים בעלי רשתות כמו ביקורי השדה דרום וצפון, וכמובן השווקים הסיטונאים – השוק המרכזי שביניהם הוא בצריפין, אבל יש גם בחיפה וברחובות ועוד. היום מאוד משתנה. בדרך כלל הבסיס הוא לכיש, ישיבות לא מעטות. השעות ארוכות, מתחילות מוקדם בבוקר ועד הערב.

מה אתה אוהב בעבודה שלך? זה כמו לשאול אם דייג אוהב דגים. אני אוהב ענבים, אבל זה כולנו, ואני אוהב בעיקר את הממשק עם החקלאים מצד אחד והשוק מצד שני, כי בסוף זה לראות את כל השרשרת מהחקלאי ועד השוק. ותמיד לראות איך אפשר מצד אחד למקסם את התמורה שאנחנו מביאים לחקלאי, ומצד שני גם לשמר את המותג – לחשוב גם על היום הבא ולא רק על היום הנוכחי. אני חושב שזה אולי הקסם בכלל בשיווק: שאתה צריך להסתכל תמיד לא על המכירה הרגעית, אלא על המשכיות, על הקנייה הבאה. לשים את הפרי על המדף זה קל. לגרום לצרכן להוריד אותו מהמדף – זו המשימה הקשה והעקבית שצריך להתמיד בה לאורך הרבה מאוד זמן.

מה אתה פחות אוהב בעבודה שלך? אני פחות אוהב את הנסיעות. הנסיעות הן לפעמים ארוכות ומייגעות. גם בשוק יש דברים פחות נעימים השפה בשוק היא שפה שלא כיף לדבר אותה, וגם את זה אני פחות אוהב. **איזה סיפור ייחודי יש שאתה יכול לספר?** אין לי עדיין סיפורים ייחודיים שאני יכול לספר – נראה לי שאני עוד צעיר מדי בארגון. אבל אני מאמין שיהיו פה עוד סיפורים מעניינים.

רגע מקצועי שאתה גאה בו: הארגון הוא קואופרטיב – ארגון וולונטרי של חקלאים שהם כולם חקלאים של מושב לכיש, שהתאגדו בחוכמה רבה לפני המון שנים בצורה וולונטרית, ועשו מהלכים מדהימים ופורצי דרך בשוק אבל עם אופן קבלת החלטות מאוד דומות לקיבוץ של פעם. נושא של המבנה התאגידי והארגוני לא התקדם בצורה שאני לפחות חושב שהייתה צריכה להתקדם. ואם אני גאה במשהו בשנה הראשונה – מעבר לתוצאות הכלכליות שהיו מדהימות – זו השותפות וההובלה של תהליך בחינת המבנה הארגוני וקבלת ההחלטות איך נכון לפעול קדימה בעתיד.

באיזה מישור העבודה שלך פוגשת את סעד? היא לא פוגשת את סעד בשום מישור בשלב הזה. סעד לא מגדלת ענבים, ואת האבוקדו של סעד – סעד משווקת עם אחרים, ככה שבשלב הזה אין מפגש. מי יודע, אולי בעתיד סעד תחליט לשווק חלק מהפרי עם ענבי טלי, או שתיכנס לגידולים נוספים שיתקשרו לכך – אבל בשלב הזה זה לא פוגש.

מה החלום המקצועי שלך? החלום המקצועי שלי הוא שהארגון הזה ימשיך ויתחזק, שהמותג הזה – ענבי טלי – יתחזק וישתכלל. קשה מאוד לחזק אותו מעבר למה שהוא כבר היום וזה האתגר המשמעותי אבל בלי ללכת קדימה הולכים אחורה, ולכן האתגר הוא לחשוב קדימה ולפתח ולהתפתח ולפתוח כל הזמן עיניים למקומות נוספים וחדשים. בנוסף לממש סדר וארגון בנושא המבנה הארגוני. אני חושב שזה יעשה המון שכל וחוכמה לארגון הזה.

למה אתה ממליץ על מקום העבודה הזה? כי יש משהו מאוד קסום בממשק הזה עם המון חקלאים. במונחים שלנו, חקלאים קטנים בכמות עיבוד הדונמים שלהם, אבל חקלאים ענקיים במקצוענות שלהם ובכמות הכסף שהם מעבירים בין הידיים. ולמרות זאת, ואולי דווקא בגלל זאת, הם יודעים ומצליחים לשתף פעולה. אני חושב שזה מדהים לראות את המחברות של האנשים – שבעצם זה מרקם חיים שלם של מושב שלם שמסובב סביב הדבר הזה, סביב החקלאות. אני שואל את עצמי את השאלה מהיום שנכנסתי לפה: למה אנחנו בקיבוצים לא מצליחים להרים דברים כאלו, שבהם נצליח להגיע לעומק משמעותי מאוד ורחב – גם בכמות האנשים שמתעסקים, גם בעומק של ההתעסקות וגם במחויבות. יכול להיות שפה באמת ההבדל בין קיבוץ למושב. אז אני ממליץ לכל קיבוצניק לבוא וללמוד. יש הרבה דברים ללמוד, יש גם הרבה דברים ללמוד לא לעשות, אבל יש הרבה דברים שנכון לנו כקיבוצניקים ללמוד ולחשוב האם אנחנו צריכים גם לשנות אצלנו.

מה חסר לך בעבודה בענבי טלי? אחרי שמונה שנים של ריכוז משק בסעד ועוד הרבה שנים של חברות בהנהלת משק וועדות וכולי חסר לי החיבור לעשייה בקיבוץ – מצד אחד טוב מאוד להתנתק, אבל מצד שני, להסתכל מהצד על דברים שעד לפני דקה הייתי בלב העשייה שלהם זה מאתגר. אבל בסדר מאמין ש"הוא עוד ישוב" אה וגם חסר לי אתנחתת ארוחת הצהריים בחדר אוכל.

תודה רבה רבה כרמל.

פינת המזל הטוב

לאור ושמאל פינסון
 אתרצה ופני אורן
 מלא טוב להולדת
 הבת / נכדה
 שתזכו להצלחה בשמחה ונחת

משאלתנו של אנה הקהילה

קהילה יקרה.

אני רוצה לעדכן בכמה נושאים שנמצאים בימים אלה על שולחן העבודה הקהילתי.

אחד הנושאים המרכזיים הוא המשך **הסדרת מצבי ביניים** שנוצרו בשנים האחרונות, וביתר שאת מאז ה-7 באוקטובר והמלחמה.

מדובר במצבים שנוגעים למשפחות, לחברות, לדיור ולזכויות, ולכן הם מחייבים טיפול זהיר, פרטני ומכבד. מצד אחד יש מציאות אישית ומשפחתית מורכבת, ומצד שני יש אחריות של הקיבוץ לשמור על סדר, שוויון ויכולת ניהול לאורך זמן.

הטיפול בנושא ימשך מול המשפחות הרלוונטיות באופן ישיר ומסודר.

נושא נוסף שנמצא בעבודה הוא **הצמיחה הדמוגרפית והקליטה** בסעד. ברור שהמשך הצמיחה של הקיבוץ הוא נושא משמעותי, ושהוא צריך להיבחן בזהירות: כמה נכון לגדול, באיזה קצב, ומה המשמעות מבחינת דיור, תשתיות, שירותים קהילתיים, חינוך ויכולת קליטה.

בין הכיוונים שעלו נמצאת גם האפשרות לבצע בדיקה דמוגרפית מקצועית, שתסייע לקבל החלטות על בסיס תמונת מצב רחבה יותר. הנושא עדיין בעבודה, ובהמשך יובאו כיוונים מסודרים לדיון ולהחלטה.

במקביל, אנחנו ממשיכים לעבוד על **שיפור השירות והסדר** בקהילה: הבהרת תחומי אחריות, קיצור תהליכים, וחזיון היכולת של בעלי התפקידים לתת מענה ברור יותר לחברים ולתושבים.

יש גם כמה נושאים שוטפים שנמצאים בטיפול, ובהם רישוי מעונות הגיל הרך, תכנון המעון החדש, מבני חינוך וקהילה, ניהול חללים ציבוריים, פעילות בית חוסן, והנגשה טובה יותר של תחומי האחריות לציבור.

בעניין הטיפול **באורחות חיים**, בשלב זה כבר רוכזו החומרים המרכזיים, ובהם החלטות עבר, נתונים ורקע שנדרשים להבנת הנושא. כעת העבודה מתמקדת בסידור הדברים ובהצגת תמונת מצב ברורה: מה כבר הוחלט בעבר, מה יושם בפועל, מה עדיין פתוח, ומה דורש המשך טיפול.

מדובר בנושא רחב ורגיש. מצד אחד חשוב להתקדם בו בקצב טוב יותר, ומצד שני לא נכון להציג תמונה חלקית או לא מסודרת.

ולבסוף, מילה על נושא הבטיחות.

אני יודע שלא עדכנתי על כך בתקופה האחרונה. הנושא לא ירד מסדר היום. להפך. דווקא בגלל הכניסה של מנהל אשכול המרחב הציבורי, אני בוחן כעת איך נכון להמשיך להוביל את התחום בצורה מסודרת וברורה יותר. המטרה היא לא לייצר עוד שכבת דיבורים, אלא לוודא שיש אחריות, תיעוד, מעקב וביצוע. אעדכן בהמשך כשיהיה מבנה עבודה ברור יותר.

שבת שלום.